

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

ערכין-אין נערכין		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
הגן שית שני עד דסליק עזרא ומקדיש לא קא חשיב להו דכתיב: (עזרא ד) באדין בטילת עבדות בית אלהנא די בירושלים וכתלי (עזרא ו) ושיציא ביתא דנא עד יום תלתא לירח אדר דהיא שנת שית למלכות דריוש מלכא	רב אשי:											!	◇			
באותו זמן לשנה הבאה עלה עזרא וגלותו עמו, דכתיב: (עזרא ז) ויבא ירושלים בחודש החמישי היא השנה השביעית למלך.	ותנא:											!	■			
שבעה עשר ויבולות מנו ישראל משנכנסו לארץ ועד שיצאו, ואי אתה יכול לומר משנכנסו מנו, שאם אתה אומר משנכנסו מנו, נמצא בית חרב בתחלת יובל, ואי אתה מוצא (יחזקאל מ) בארבע עשרה שנה אחר אשר הוכתה העיר וכו'.	גופא:												■			
שבע שכיבשו מגלן?												^	◇			
דקאמר כלב: (יהושע י"ד) בן ארבעים שנה אנכי בשלח משה עבד ה' אותי מקדש ברנע לרגל את הארץ וגו' ועתה הנה אנכי היום בן חמש ושמנים שנה													!	◇		
שנה ראשונה עשה משה משכן, שניה - הוקם המשכן ושלח מרגלים	ואמר מר:												!	■		
כי עבור ישראל ירדן כלב בר כמה הייל? בר תמנן נכי תרתין, כי קא מפליג נחלות קאמר: (יהושע יד) בן חמש ושמנים שנה אנכי, אישתכח דשבע כיבשו.														!		
ושבע שחילקו מגלן?													^	◇		
איבעית אימא: מדשבע כיבשו שבע חילקו.														!	◇	
ואיבעית אימא: מדלא משכחת להו (יחזקאל מ) ארבע עשרה שנה אחר אשר הוכתה העיר.															!	◇
אין פוחתין משה טלאים המבוקרין בלשכת הטלאים כדי לשבת ולשני ימים טובים של ראש השנה, ומוסיפין עד לעולם.															■	מ
אין פוחתין משתי חצוצרות, מתשעה כנורות, ומוסיפין עד לעולם, והצלצל לבד.															■	מ
תמידין ומוסיפין טובא הון															⚡	ג
תנא בעלמא קאי ואחמדין לחודיה קאי, ומאי כדי לשבת ולימים טובים? סימנא בעלמא, וה"ק: אין פוחתין משה טלאים המבוקרים בלשכת הטלאים ארבעה ימים קודם שחיתה															!	◇
ומני? בן בג בג היא															!	■
מנין לתמיד שטעון ביקור ארבעה ימים קודם שחיתה? ת"ל: (במדבר כ"ח) תשמרו להקריב לי במועדו, ולהלן הוא אומר: (שמות י"ב) והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדש הזה, מה להלן טעון ביקור ארבעה ימים קודם שחיתה, אף כאן טעון ביקור ארבעה ימים קודם שחיתה.	דתניא, בן בג בג:														!	◇
דיקא נמי, דקתני כדי לשבת ולא קתני לשבת, שמע מינה.															■	■
משתי חצוצרות ומוסיפין וכו'.															■	<
ועד כמה?															^	■
עד מאה ועשרים, שנאמר: (דברי הימים ב' ה') ועמהם כהנים למאה ועשרים מחצרים בחצוצרות.	רב הונא, ואמרי לה אמר רב זבדי אמר רב הונא:														!	◇
מתשעה כנורות וכו' וצלצל לבד.															■	<
מנא הני מילי?															^	■
דאמר קרא: (דברי הימים א' טז) ואסף במצלתים משמיע	רב אסי:														!	◇
מצלתים תרי הון															⚡	■
כיון דחדא עבידתא עבדי וחד גברא עביד בהו, קרי להו חד.															!	◇
אין פוחתין משנים עשר לויים עומדין על הדוכן, ומוסיפין עד לעולם.															■	מ
אין הקטן נכנס לעזרה לעבודה אלא בשעה שהלויים אומרים בשיר, ולא היו אומרים בנבל ובכנור אלא בפה, כדי ליתן תבל בניעמה															■	■
אין עולין למנין ואין עולין לדוכן, אלא בארץ היו עומדין וראשיהן בין רגלי הלויים, וצערי הלויים היו נקראין.	רבי אליעזר בן יעקב:														■	■
הני כנגד מי?															^	■

גא:	◇	!										רב פפא:	כנגד תשעה כנורות ושני נבלים וצלצל אחד, שנאמר: (דברי הימים א' כ"ה) הוא ואחיו ובניו שנים עשר.
גב:	<	■											אין הקטן נכנס לעזרה לעבודה אלא בשעה שהלויים כו'.
גג:		^											מנא הני מילי?
גד:	◇	!										רבי יוחנן:	דאמר קרא: (עזרא ג) ויעמוד ישוע בניו ואחיו קדמיאל ובניו בני יהודה כאחד לנצח על עשה המלאכה בבית האלהים וגו'.
גה:	<	■											לא היו אומרים לא בנבל ולא בכנור אלא בפה כו'.
גי:		ז											למימרא, דנבל לחוד וכנור לחוד, לימא מתני' דלא כרבי יהודה
גכ:	◇	■	ז									דתניא, רבי יהודה:	כנור של מקדש של שבעת נימין היה, שנאמר: (תהילים ט"ו) שובע שמחות את פניך, אל תיקרי שובע אלא שבע ושל ימות המשיח שמונה, שנאמר: (תהילים י"ב) למנצח על השמינית, על נימא שמינית, של עולם הבא עשר שנאמר: (תהילים צ"ב) עלי עשור ועלי נבל עלי הגיון בכנור, ואומר: (תהילים ל"ג) הודו לה' בכנור בנבל עשור זמרו לו שירו לו שיר חדש
גד:	◇	!											אפילו תימא רבי יהודה, לעולם הבא אידי דנפישו נימין דידיה נפיש קליה כי נבל, קרי ליה נבל.
גה:	<	■											אין עולין מן המנין כו'.
גי:	◇	■										תנא:	וסועדי הלויים היו נקראין.
גכ:		ז											ותנא דידן?
גד:	◇	!											כיון דהני קטין קלייהו והני עב קלייהו, הני מקטטי והני לא מקטטי, קרי להו צערי.
	◇												הדרן עלך אין נערכין

ערכין-יש בערכין		Talmud Navigator																										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ק	ל	מ	נ	ס	ע	פ	צ	כז	כח	כט	ל				
יש בערכין להקל ולהחמיר, ובשדה אחוזה להקל ולהחמיר, ובשור המועד שהמית העבד להקל ולהחמיר, באונס ומפתה ובמוציא שם רע להקל ולהחמיר.															■											מ	יג:	
יש בערכין להקל ולהחמיר, כיצד? אחד שהעריך את הנאה שבישראל ואת הכעור שבישראל - נתן חמשים סלע, ואם אמר הרי דמו עלי - נתן את שווי.															■												מ	יג:
יש בערכין להקל ולהחמיר, כיצד? אחד שהעריך את הנאה שבישראל כל'.															■												ג	יג:
בישראל אין, בעובד כוכבים לא, לימא מתני' דלא כר"מ															⊖													יג:
עובד כוכבים - ר"מ אומר: נערך אבל לא מעריך.	דתנן: [ר"מ]														⊖	■												יג:
אפי' תימא ר"מ, הוא הדין דאפילו עובד כוכבים נמי, אלא מלתא אגב אורחיה קמשמע לן, כדרב יהודה אמר רב															⊖	!												יג: